

Iar de au pățimit unii silă multă și nevoie, căscându-li-se gura, și legături, și au rămas cu răbdare întru așezarea credinței și au suferit a li se arde mâinile, care se aducea fără de nevoie la nesfințita jertfă, precum au scris mie de trei ori fericii mucenici din temniță, încă și alți împreună slujitori, pentru cei din Libia. Unii ca aceștia mai ales când împreună mărturisesc pentru ei și ceilalți frați, pot a fi întru slujba (liturghisirea) lor, rânduți între mărturisitori, precum și cei omorâți întru multele chinuri, și nu mai pot a vorbi, sau a zice, sau a se mișca spre a sta împotriva celor ce îi silesc în zadar. Că nici s-au învoit cu urâciunea lor, precum cu adevărat iarăși am auzit de la cei împreună slujitori. Deci se va rândui între mărturisitori și tot oricare viețuiește, după Timotei, plecându-se și el celui ce zice: „Gonește dreptatea, buna cinstire, credința, dragostea, răbdarea, blândețea. Nevoiește-te cu buna nevoița credinței, apucă-te de viața cea veșnică, spre care te-ai chemat, și ai mărturisit buna mărturisire înaintea multor martori” (I Timotei: 6,11).

TÂLCUIRE

Cei ce pedepseau pe Sfinții Mucenici, după alte multe munci, cu mare silă deschizându-le gura le puneau ori vin, ori carne din cele idolojertfite, ori punând tămâie și cărbuni aprinși în mâinile lor, îi trăgeau legați la capiște ca, nesuferind durerea arsurii, să arunce tămâia în focul capiștei și să se arate că au jertfit. Aceștia dar, rânduiește canonul, că de au stătut statornici în credință, și au ales mai bine a li se arde mâinile, decât a lepăda tămâia cea pusă cu cărbuni în mâinile lor în focul capiștei, precum au făcut mucenicii cei din Libia (și Sfântul Mucenic Varlaam), nu numai că pot să aibă ierosire, și clerul (soarta) lor, ci și cu mărturisitorii împreună se numără. Încă și cei ce au fost mai omorâți cu multe chinuri, și nu puteau grăi, sau a sta împotriva gonacilor celor ce le puneau în gură din cele idolojertfite, asemenea împreună cu mărturisitorii se numără. Și mai adaugă sfântul pentru mărturia științei, zicând, ceea ce Apostolul Pavel scria către Timotei (cartea I cap 6 stih 11) și că și cel ce viețuiește cu chipul acesta, cu mărturisitorii se numără.

Al acestuiași din Cuvântul despre Paști

CANONUL 15

Nu ne va învinovăți cineva pe noi căci observăm (ținem) miercurea și vinerea. Întru care și a ajuna după tradiție s-a poruncit nouă cu drept cuvânt. Că miercurea, pentru sfatul ce s-a făcut iudei pentru vânzarea Domnului. Iar vinerea, pentru că a pățimit El pentru noi. **Iar duminica o aducem zi de bucurie, pentru Cel ce a înviat pentru ea. Întru care nici a pleca genunchii am luat.**

TÂLCUIRE

Canonul acesta rânduiește că nu ne va prihăni cineva pe noi dreptslăvitorii, pentru că după apostoleasca predanie, postim totdeauna toate miercurile și vinerile. Pe amândouă pentru osebite pricini, cu drept cuvânt. Iar duminica o avem zi de prăznuire și de bucurie. **Întru care a înviat Domnul din morți, și de la aceeași Apostoli am apucat, întru această zi, să nu plecăm genunchile, adică nici îngenunchiați stând să ne rugăm, nici cele ce se numesc metanii mari să facem. Citește și canonul apostolesc 64 și pe cel 20 al sinodului întâi.**